

Bestyrelsesmøderne, blot fordi vedkommende Kunde i Tiden mellem disse maatte have paadraget sig nye Forpligtelser over for Banken. At der er visse Modifikationer i Forpligtelsen til at fremlægge omhandlede Engagements, er over for det foran anførte af underordnet Betydning, rent bortset fra, at forskellige i Paragraffen benyttede Udtryk som f. Eks. „efter Bankens Forhold usædvanlige eller betydelige“ vil kunne give Anledning til Tvivl og derved bringe Usikkerhed ind i Forholdene. Paragraffens 1. Stykke bør derfor efter vor Formening udgaa.

Bestemmelsen i Paragraffens 3. Stykke, sidste Punktum, foreslaas affattet saaledes: „Dog kan en Direktør eller Filialbestyrer være Medlem af andre erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelse eller Repræsentantskab, naar $\frac{2}{3}$ af Bankens Bestyrelsesmedlemmer af Hensyn til Bankens Tarv samtykker deri“.

ad § 10. De foreslaaede Bestemmelser om Fremlæggelse i Banken af dennes Vedtægter, af Loven om Aktieselskaber samt af Bankens 3 sidste Maanedsbalancer og det sidste Aarsregnskab samt om Opslag desangaaende i Bankens Lokaler maa fraaades som upraktiske.

ad § 11. I 1. Stykke, 2. Linie, foreslaas „Ledelsen“ erstattet med „Direktionen“. Da Udtrykket „Netto-Tilgodehavende“ i samme Stykkes 3. Linie kan give Anledning til Misforstaaelse, foreslaas det ændret til „Tilgodehavende“.

I 4. Linie foreslaas derhos indføjet efter Ordet „med“: „paa Anfordring betalbart Tilgodehavende hos andre Banker, saavel inden- som udenlandske, samt med“.

ad § 12. De fleste af de i Paragraffen indeholdte Regler rummer efter vor Formening et meget betydeligt og unødigt Indgreb i Bankernes Handlefrihed. Dette gælder navnlig Indskrænkningerne i Bankernes Adgang til at være interesseret i fast Ejendom. Vi tror ikke, at den Frygt for Risiko og Svækkelse af Bankernes Likviditet ved Anbringelse af Kapital i fast Ejendom, der maa ligge til Grund for Paragraffens Bestemmelser derom, er berettiget, og Forholdene er — som det ogsaa fremgaar af Lovforslagets Bilag — paa dette Omraade saa overordentlig forskellige for Bankerne, at der efter vor Formening ikke kan gives ensartede rationelle Regler paa dette Omraade. Det skal saaledes fremhæves, at Banker med større Filial-Net allerede gennem deres Bankbygninger paa ganske legitim Maade maa eje faste Ejendomme for betydelige Beløb, ligesom de foreslaaede Bestemmelser vil komme til at virke i høj Grad hæmmende for Bankernes Financiering af Byggeforetagender.

Ihvorvel det maa anerkendes, at Bankers Vanskeligheder meget ofte har været foraarsaget af, at uforholdsmæssig store Midler er stillet til Raadighed for enkelte Foretagender, og at det vilde være ønskeligt, om dette i Fremtiden kunde undgaaes, maa vi dog nære stor Betænkelse ved de foreslaaede Bestemmelser om en Begrænsning af et enkelt Foretagendes samlede Engagement til 35 pCt., eventuelt 50 pCt., af Bankens Egenkapital. De paagældende Foretagenders Beskaffenhed, Kreditens Art, den stillede Sikkerhed, Bankens øvrige Virksomhed og hele Stilling saavel som de lokale Hensyn, der kan være at tage, er saa forskellige, at det efter vor Opfattelse ikke vil være muligt at lovgive om dette Forhold paa tilfredsstillende Maade.

Ligeledes maa vi udtale vore Betænkigheder ved den foreslaaede Indskrænkning i Retten til at erhverve eller belaae Aktier i andre Selskaber. Undtagne fra saadanne Indskrænkninger maa under alle Omstændigheder være dels Ejendomsselskaber, dels de Tilfælde, hvor en Bank som Led i Rekonstruering af en Virksomhed, eller iøvrigt til Betyggelse af Engagements overtager Aktier, saaledes at det ikke skal være nødvendigt hertil at søge Bankinspektørens Samtykke.

Til Paragraffens 6. Stykke foreslaas eventuelt følgende Tilføjelse: „Handelsministeren skal dog være bemyndiget til at forlænge denne Frist“.

ad § 13. Ved Lov at foreskrive, hvor store Henlæggelser, der aarlig skal foretages til en Banks Reservefond, forekommer os uheldigt, og i hvert Fald maa vi anse opgivne Procent-Satser for for høje.

Paabudet om, at Ejendomsskyldværdien for fast Ejendom skal angives i Regnskabet, vil virke ret uheldigt i de Tilfælde, hvor den paagældende Ejendom — med fuld Hjemmel i Loven — optages til højere Pris end Ejendomsskyldværdien,